

БОЛОС УКРАЇНИ

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 118 (1368) • Субота, 29 червня 1996 року • Ціна договірна

КОНСТИТУЦІЮ УКРАЇНИ — ПРИЙНЯТО!

«Візьміться ж, брати мої...»

Фото Олександра КЛИМЕНКА

**Верховна Рада України
в ніч із 27 на 28 червня
прийняла
Основний Закон України**

Мить історії:

28.06.1996 року, 9 година 20 хвилин

Я почав писати ці рядки о 5-й ранку. Найдощі ніч українських парламентаріїв завернувшись. З нетерпінням /дивуюся з витримки більшості народних обранців/ очікую тієї миті, коли Голова Верховної Ради Олександр Мороз прийматиме український народ і депутати з прийняттям Конституції...

Це було довге й тяжке, переповнене емоційних спалахів, сесійне засідання, яке почалося одного дня, а закінчилося наступного — вранці.

28 червня, 9 година 20 хвилин — ця мить назавжди залишиться в історії молодого Української держави: саме цієї миті 315 депутатів прийняли Основний Закон України.

(Закінчення на 2—3-й стор.)

Парламентська хроніка

НАСТАЄ НОВИЙ ЕТАП У ЖИТТІ НАШОГО НАРОДУ

З виступу Голови Верховної Ради України Олександра МОРОЗА на сесії Верховної Ради 28 червня 1996 року після прийняття Конституції України

Насамперед хочу подякувати всім, хто в цей визначальний момент зробив усе можливе для прийняття Основного Закону нашої держави.

Варто добрим словом згадати всіх учасників конституційного процесу, Конституційну комісію, яка стояла біля витоків нишіної знаменної події. Особлива вдячність Тимчасовій спеціальній комісії та її голові — М. Д. Сироті за самовіддану, коптку, величезну роботу.

Я хотів би висловити щирі слова поваги і представникам фракцій, які працювали в Тимчасовій спеціальній комісії, і самим фракціям — тим, хто голосував «за», і тим, хто голосував «проти». Я хочу сказати, що кожен виступав, відстоюючи свою позицію, інтереси своїх виборців, а отже, і захищаючи інтереси суспільства і держави. І тому кожна позиція заслуговує на повагу.

Я хотів би, щоб усі не розуміли. Адже конституційну більшість голосів не могли зробити представники однієї політичної течії. І в тому силі Конституції, що вона створила президент спільності Верховної Ради. Я сподіваюся, що це буде привилієм конструктивним чинником у роботі Верховної Ради.

Хотів би подякувати всім громадянам України, підтримка яких і відповідальність перед якими додали нам сили. Думаю, всі ми вдячні і Президенту України за посмітку, хоч і невелику, і оригінальну участь у конституційному процесі.

(Закінчення на 2-й стор.)

З виступу Президента України Леоніда Кучми

у Верховній Раді України 28 червня 1996 року після прийняття Конституції України

Шановні народні депутати, шановні друзі, дорогі співвітчизники!

Це історична подія, яка відбулася в цьому історичному залі, посеред однієї з головних місць у новітній історії держави України!

Я хотів би поздоровити і всіх вас, і весь український народ. Україна сьогодні відбулася! Від щирого серця, чесно вам кажу, хочу подякувати всім вам за велетенську працю, проведеною протягом усього конституційного процесу. І хто б на якій стороні на всьому цьому шляху не стояв, остання подія показала: в критичний період ми достойно носили ім'я представників українського народу.

Я хочу перед вами вибачитися якоюсь мірою за те, що я, може, не зовсім коректно стимулював цей процес. Але шановні друзі, ми достойно показали не тільки собі, а й нащадкам і всьому світові, що ми маємо право і в позаліній своїй праці носити це ім'я, про яке я щойно сказав. Думаю, що з сьогоднішнього дня у кожній людині в країні не виникне більше ніяких сумнівів щодо діяльності українського парламенту.

Ми напереломі п'ятої річниці незалежності України. Пропоную депутатам першого скликання, хто зробив безцінний свій внесок у становлення України, і цей парламент, ще раз кажу, що неслучайно від того, що на якій стороні під час усієї своєї праці стояв, але сьогодні переміг мультимедію, — нагородити вишніми нагородами України. Тож, ніякий вам усяк за мудрість, за волю, за те, що ми є! Я хай вам усім нашість, попереду ще тяжкі часи, але я переконаний, якщо ми будемо разом, як сьогодні ми ми повели, всі негаразди подолемо. Шира вам подяка!

Телеграма в номер

Важко переоцінити значення для державності України прийняття Основного Закону. Вітаємо народ України з цією історичною подією і висловлюємо впевненість, що перша Конституція нашої незалежної держави допоможе стабілізувати економіку і покращити життя народу. Ми того варти.

Від імені металургів «Запоріжсталь»
Віталій САЩКІЙ, генеральний директор комбінату, народний депутат України попереломного скликання, академік, заслужений металург України, лауреат Державної премії України.

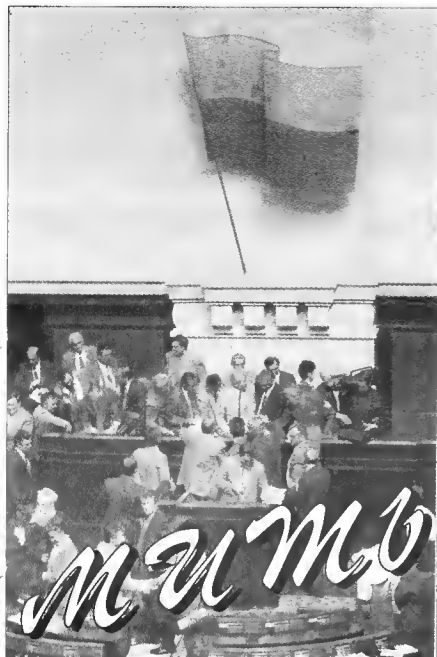

Фото Олександра КЛИМЕНКА, Сергія КОВАЛЬЧУКА, «Голос України». Гліба ГАРАНИЧА (Українофор).

Юліана ШЕВЧУК, «Голос України»

Світлана ПИСАРЕНКО, Олександр КЛИМЕНКО (фото), «Голос України»

Нові тарифи — уже не міфі

3 1 ЛІНІЯ уряд планує Прогноз тижня

чергову підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги. Якщо до січня сплачувало 60 відсотків їх реальної вартості, то наступного місяця відшкодуватимемо 80%. Отже, сума в розрахунок кожній київці збільшиться в середньому в 1,5 раза.

На «куржому столі», організованому Федеральною профспілкою України спільно з Українською асоціацією споживачів, за участю представників Мінсоцзахисту, Мінпраці, Мінекономіки, Автономного комітету, Держжитлокомунгоспу та інших урядових установ, що мають безпосередній доступ до процесу утворення в житлово-комунальній сфері, йшлося про те, що навіряд чи потече «золотий струмок» з кишені українських громадян до комунальників. За даними Федеративної профспілки України, у травні минулого року копійки другий квартирогромадин не сплатили за житлово-комунальні послуги, 67% мають заборгованість за два місяці й більше. Загальна сума заборгованості досягла 64,9 трильйона карбованців.

Частина населення не в змозічасно оплачувати житлово-комунальні послуги через борги уряд з виплати зарплати, що сьогодні становлять 263,9 трильйона карбованців. З другого боку, на думку урядовців та комунальників, навіть платоспроможні громадяни не сповідаютьчасно розраховуватися з державою, бо немає відповідальності за несплату. Зобов'язані також виплати надмірної експлуатації електроенергії «підприємств». Тож для таких категорій осіб планується ввести порівняне споживання електроенергії.

Водночас уряд має намір зберегти механізм виплати житлово-комунальних послуг. За словами заступника міністра з питань соціального захисту населення Миколи Гонца, сьогодні нараховано субсидій 2600 тисячам сімей на суму 27,7 трильйона карбованців. Однак, на думку профспілок, виходячи з коштів, передбачених у бюджеті 1996 року на програму житлових субсидій, уряд не зможе їх виплатити всім. Укне німні за рівнем доходів 70% населення України має права на їх отримання.

Одночасно до 1 липня готуватиме план постанов уряду про підвищення зарплат бюджетників, пенсій, стипендій та інших виплат в середньому на 10—14%.

За словами заступника міністра економіки Віктора Каланика, альтернатива підвищенню тарифів на житлово-комунальні послуги немає. Це зумовлено світовими цінами на енергоносії. Завида і в сфері житлово-комунальних послуг «куржому столу» запропоновано законодавчо закріпити гарантії якості комунальних послуг.

Сергій ВЛАД, журналіст

Се ля ві, силові, се ля ві, несилові

НЕ ВЧОРА помічником: якщо в Москві довго, то за кілька днів допомоги мекці по домі у Києві. Взаєморозуміння каталізатор у процесі ніби запровадження вилучення на інші фенімені — сиренісмені кроків держав базисного зрублиха в напрямку розв'язання злободенних проблем, пов'язаних з економічними кризами, політичними колізіями, соціальними невдоволеннями.

Феномен тижня

Феноменом цього тижня, безперечно, можна вважати намір керівництва Російської Федерації та України майже одностайно закінчити радикальну розгортку керівних «міночів виконавців» на чолі з Борисом Єльциным. Цей феномен у зв'язку з президентськими виборами в РФ посилює у багатьох росіян чимало ілюзій щодо приходу справедливості, колекціонного уряду. Такого собі уряду народної задоволеності, здатного задовольнити вилучені безробітні і амбіції націоналістів. Зрештою, це прибуває бажання секторату будь-якої держави. Для нас показово інше. Переміг і в російському, і в українському урядах, судячи з усього, не посіли, а навпаки, розвили ілюзію українського народу у тому, що спасіння у зборю ала-чмачку. Цей феномен сприяє уряду, пугати, які притягули цього тижня прискорити конституційний процес. Прем'єр-міністр України Павло Лазаренко, котрий розпочав наведення порядку зі скорочення штату і прийняв урядову зрештою, міг би втрутитися, які, попри всі негаразди, не зупинили виробничості.

Навіть більше: якщохось міночому прозрінню сприяла і президентська виборча кампанія в Російській Федерації, феноменом цього тижня можна вважати сприйняття українським керівництвом і українським громадянами рейтингів російських соціологічних служб, здійснених сімковими трюками політичної реклами з кожним днем усе більше переконують українців, що хрін за реальну не соціологію: окупувати на якісь невинні зрушення в українсько-російських відносинах з найбільшому майбутньому було б найіно. Ці переміни, проте, невідомі, бо феномен синхронності багатьох кроків урядів та президентів передусім пояснюється спорідненістю соціально-політичних та економічних процесів у Росії та Україні. Зокрема, як розбереться з ланцюгом економічними та політичними проблемами, тим швидше знайдемо спільну мову з венантисмусом. Безвідомо до того, за ким залишиться перемога на прийдешніх президентських виборах у Росії.

"В тобі щемить моя висока віра..."

Національна опера України давала прем'єру балету Гектора Берліоза «Фантастична симфонія». Якраз, захоплююче дієство, ніска життєдай на музику: дузоний романтизм переполняють поунтами. Публіка у захваті. Це — високе мистецтво! Мимолітськи дика віз Гектора Берліоза, який написав фантастичну симфонію 160 років тому. Молодість перемігала, відтворюючи задум життя серцем і душою. Трупа перемігала, себе. Не тому так кажу, що педантичні критики не знайдуть якіхось огрехів. Мають шти. Та милоді, сповнені любові до театру, мистецтва іншак й дивити — артисти балету, музиканти, співаки — себе перевірили. Вітм краще б не знати того, що вже більш як три місяці Національний не платить зарплату.

Прем'єра тижня

Комплекс меншовартості... Цим чинився Лєліо, і це він зловив. Цим чинився і творчий колектив, мріючи створити балет на основі «Фантастичної симфонії» Гектора Берліоза. Постановник народний артист України Анатолій Шекера розповів історію прем'єри:

«Фантастичну симфонію» вперше відіграв у нас у північному вигляді. Цей твір має дві частини. Друга — практично невідомо. В цілому вигляді в театрі цей твір практично ніхто не грав. Ми зробили це вперше. Ця музика лежала 160 років. Ми знали, що існує така партитура, але друкованого матеріалу не існувало в межах СРСР. І от наш головний хормейстер Лева Венедиктов, перебуваючи в Німеччині, натрапив в одному антикварному магазині на цю партитуру. Він купив її за 300 марок. А все починалося з цієї Олєга Рабова, нині вже по-

кіпного (помер, причому, просто на репетиції), зробив виставу за твором Берліоза. Тому чин і прислухався прем'єру Олєгу Михайловичу Рабову. Він був нестимий індикатор відчуження цієї ідеї в нашому театрі. Коли ніхто не вірив, що не може статися, він вірив. Десять років минуло. Багато робилися, щоб спектакль не було, з різних причин. Але, очевидно, прийшла час. Бп Гектор Берліоз заявив програмний романтизм, як і літературі! — Віктор Того, а живності — Еміль Делакруа, в поезії — Теодор Готте. Це була пеластидіє покладіни. Це був час круглого повороту історії.

Ми нині — так само. І тому Берліоз — наш найближчий людський. Бо сьогодні саме життя пародує романтизм. Сьогодні прагне серед бруду, ворожості, невідомості, розвалу не втратити свою особистість, утримати в собі ідею прекрасного, повернути любов.

(Закінчення на 9-й стор.)

Алла РОМАНЧУК, «Голос України»

Перший тайм ми уже відіграли. Із втратами

Процання тижня

Цього тижня строкати лави вітчизняних мас медіа поповнили пілоти сотні дипломатичних новобранців. Власне, усіх їх новобранців назвати важко, але ж 70 нинішніх випускників Інституту журналістики — так звані «заочники» — зайшли з своєю професією не в чужий.

Класичне студентське гасло «Вісесті до сесії» вони трансформували у власне: «Від запису до мінутажа» або ж «Від верстки до літунства» тощо. Саме у проміжках між вібрами, прес-конференціями, інтерв'ю, різноманітними чергуваннями «по номеру» і «в номер» так вдалося, що розвіяний ланцюг між

записи чи іспит, а це й переконливо повести викладачів, що назву предмета вони чують не вперше... Шість років (довгих і водночас таких коротких) їх чинили багатьох наук, які вони хотіли намагалися використати у своїй журналістській практиці. Однак покладувати теорію з практикою було не так уже й просто. «Скоп'ювати» свої дипломні і — прашайте! — порадити випускникам директор інституту Анатолій Москаленко, мабуть, усвідомлюючи, що розвіяний ланцюг між

долом журналістським — академічною і «другою древністю» — навряд чи можливо з'єднати. Та й як треба? Вони промалювали швидко і якось похляпцем. Традиційним набором світових фраз і побажань випрошували відзнак матер своїх старших дітей у дипломоване життя. Стільки їх, амбіційних і популярних, самовпевнених і просто талановитих, бачила вона за своїї пласкості. Багато чого градаюлося у її стінах. От тілків хандиню мовчання у пам'яті про згнібках однокласників ошелешена — була, задьветься, вперше.

Ідея тижня

Джерело на 150 трильйонів

Національний банк України має намір допустити іноземні банки до здійснення операцій на ринку державних цінних паперів, повідомив голова правління НБУ Віктор Ющенко.

На прес-конференції в Києві в південь він нагадав, що за п'ять місяців цього року до бод-

жету України налізло 75,7 тис. грн. або реальні обсяги внутрішньої державної позики.

Він висловив думку, що участь іноземних банків в операціях з ОВДП дасть змогу в 1996 році покрити частину дефіциту бюджету України в розмірі 150 тис. грн.

напоїв і токсичного виробів заврощаженню з 1 січня 1996 року.

Акційний збір постановою українського парламенту на натуральні вилучення вина встановлено в розмірі 0,13 єкю за 1 літр, на шампанське відповідно — 0,3 і 1,0 єкю, спирт етиловий — 3 і 5 єкю (за літр 100% спирту), коньяки — 2,5 і 4 єкю (за літр спиртові настоянки) — 5, (за літр 100% спирту).

З маркою — пий, без марки — розбий

31 вересня минулого року всі алкоголики мали в Україні, що їх зберігати, реалізувати або транспортувати без марок акцизного збору, піддаються конфіскації.

Як повідомляв агентству «Інтерфакс-Україна» в прес-службі Кабінету міні-

Попередження тижня

стрі, виповню до останнього № 666 від 20 вересня 1996 року. Міністерство фінансів спільно з Національним банком України доручено забезпечити до 1 серпня

1996 року виготовлення потрібної кількості марок акцизного збору. Отже, з 1 вересня обсягуючи марками в Україні палітатиють усі спиртові напої як іноземного, так і вітчизняного виробництва. Обов'язково використання марок акцизного збору для імпортованих спиртних

Олександр КОСТЕНКО,

**Бійтеся
данайців,
що дари
вам приносять,
або Право на вудку
чи право на рибку?**

Спокусаючи свій спосіб гаратуння на прав полагат в тому, що на державу покладатися як обов'язок годувати громадян, лікувати їх, учити, розвивати, забезпечувати житлом та іншими матеріальними й духовними благами. Як не переконувати, що держава не може і не повинна бути такою. Але не треба піддаватися цій зонівій спокості, піддаватися прикриттю зовсім іншуму внутрішню суть – агітуму.

Річ у тому, що держави можуть виконувати покладені на них обов'язки взяти громадян на себе, як не утримувати їх, а годувати, лікувати, навчати, розвивати. Ті пацани, при цьому праві на працю рабам справді гарантовано не державою, але це право – на державу працю. Хіба так важко розпізнати це право тими, хто вже його має за радянським

Але якби це означало, що держава для своїх рабів може створити модальні ринки і кінцями бачити ніжні Аджарські гори, тоді зарпівні палички, що викликають лану небесу, і може дає своїм підопічним лише ті блага, які вони вироблять самі. А що здатні виробити раби з-під палич, рабською працею, яку їм гарантує держава, — то загальноомовою. Ось і справляючися внутрішню суть того «трудового кола», которого народи, тобто кожного доброго, який спокують на народ, пропонують до Конституції України комуністичний спосіб гарантування прав людини громадянину.

Прийняти цей дарунок — означає переступити суворі, але справедливі закони природи, котрі диктують зовсім інші способи гарантування прав людини і громадянина. Образно кажучи, цей спосіб можна було назвати принципом «вудки риби».

Згідно з цим принципом, ус-
те, що ми зазвичай називаємо
правами людини і громадянина
природно розподіляється так
«право на вудку» і «право на
рибку».

Право на приватну (исдержжану) власність, право на громадське (исдержжане) підприємство, право на ринковий (исдержжаний) економічний обмін між людьми — ці права мають утворити те, що образно називається «правом на вулицю». Воно відіграє ту роль, яку мають таке право, особа сама собі створює «право на рибку», тобто права на життя, медичну допомогу, освіту тощо. І мишлять, що за станом здоров'я, скажімо, айку, не може тримати вулицу в руках, повинні розраховувати на асфальт, і їм вона є обов'язана гарантувати рибку.

Принцип «звудки і рибки»
випливає із законів природи.

Одним з найбільших досягнень людства, котрі зробили можливим розвиток цивілізації, стало відкриття так званого природного права, тобто права, що його дає людям сама Матір-Природа. Спорука жити усепо-реш за законам природного права спричиняє страждання народу.

Згадаймо народну мудрість англійців, котрі давно навчилися розпізнавати пастки такій споруці: «Безплатний сыр буває лише в мишоловках».

— Людмила КОХАНЕЦЬ, «Голос України»

**«КОЛИСЬ У ТАДЖИКІВ НЕ БУЛО ЗЕМЛІ.
ТЕПЕР У ЦІЙ ЗЕМЛІ МОЖЕ НЕ СТАТИ ТАДЖИКІВ»**

[illegible]

Поштованих Товаришів, станьте з нами зовсім зблизько, вступіть. Вступайте у братовицю війну народів, як завжди, оплачуйте похолодання власної крові. Світло світаємо мовчати. А коли правде мовчати, слово брати «милостиво». Чим закінчується історія «милостиво», доводиться неважко, якщо не продадує пам'яті. Знайте про «пошуку прогресивних» режимів Мозамбік і Ангола. Камільді в Нікаррагу. І далі за списком.

Конфлікти зловмисні, геополітичні, регіональні, кланові, мафіозні сплиски за Таджикистаном і мірний, кудри толму морському, суход. Як ізог розв'язати — прикидають політики і дипломати, усі, хто зацікавлений в нормалізації вибухливої ситуації в передгір'ях Памиру. Але настільки ж цікаво і виважено вважалися переговорів, що в результаті не відбулися, так і не відбулися. Президентів (раніше не визнавали, оскільки втиски відбавували в умовах війни, після виборів і шантажем, у них не було учасності).

А в чому, власне, полягають ці інтереси і прагнення? Ніні шалко пропонує опозиція для врегулювання міжпартійної конфлікту, що вважался перешкодою для досягнення миру? Про це — в інтерв'ю з одним із лідерів Об'єднаної татвіської опозиції (ОТО) (до не належить кіліна провідних політиків партії), членка делегатів на міжпартійній конференції в Києві, яка відбулася під головуванням демократичної партії Товаришество професором Абдулабі ГІРІМАНІ.

— Пана професора, Схід, як єдино, був завжди тонікою елітою: навіть тоді, коли пів республік-губарків служилим клявсь «в бік заходу сонця». Ша складніша ситуація нині, нолн ває наша країна, дурійта за порівнянням, нагадає величезний східний базар, на якому торгують життям і смертю, зброєю і посадам. Як розібратися в цьому «торжестві», як з'ясувати, де правд, да інтуїтив? Коли мійсіа була собою, не могла відмітити нічого, а тепер віда місця надродження і приналежності до певного клану, в опозиції до чого саме він перебуває?

A black and white portrait of a man with glasses, identified as Prof. Sidiy, looking slightly to the side. He has dark hair and is wearing a light-colored shirt. The background is dark and out of focus.

—Об'єднана таджицька опозиція всупереч популярним твердженням не зражена особистими чи груповими амбіціями, не ставить вузькополітичних та економічних цілей, відмовжується від екстремізму і криміналу, виступає як серйозна організована військово-політична сила. Це про досліджує опозиції.

Тепер про причини громадянської війни. В них за специфіки Сходу розрізняється начебто складно. Але насправді є кілька моментів, що спричинили міжтаждицький конфлікт. З початком демократизації суспільства на терени колишнього СРСР напикінці 80-х у Таджикистані також поминілася політична карта: з'явилися нові демократичні партії і таїчі, що викликали сильний опір старої партійної номенклатури. Звідси початок протистояння між новими і старими силами. Вітім, де в Україні добре знають на власному досвіді.

Після серпневого ГКЧП і розпуску Радянського Союзу боротьба між новими і старими у нас стала ще жорсткішою. У квітні 92-го року було призначено вибори до Верховної Ради України. Духовно-національне відродження пророкувало результати вільного волевиявлення народу. Але наші надії було потоплено в крові внутрішньої і зовнішньої реакції. Фактично, початком громадянської війни стало протистояння двох маїданів, де тривали нескінченні мітинги. Зокрема, це стосувалося виступу на площі Шахмат (що в перекладі означає «Марсове поле», «поле заггиблих», тут у той час уже пролилася кров); альтернативні мітинги, організовані урядом переваж-

но з вихідів Кулябської області, відбуваю-
ся, за іронією долі, на площі Озоді (Сво-
боди). Саме тут роздали першу зброю —
близько 2 тисяч автоматів, благословивши
«своїх» на війну з «чужими». Як тільки з'я-
вилася зброя по один бік «барикада», була
змушена озброюватися інша сторона. Від-
тоді в Таджикистані слово «барикада» по-

—Ви сиязали, щя демократична оппозиція була змушена азати да рун аброю. Даруйте, де взати?

—Зрозуміло. «Рейлама» анчерпна. За твердженням офіційного Душанбе, нині

ситуація в Таджикистані стабілізувалась...
— Це зовсім не так. Ми знаємо, що поширюється інформація лише про сутинки на таджицько-афганському кордоні. З 1992 року і по сьогоднішній день сили опозиції перебувають у самому Таджикистані, у гірських районах, до речі, поблизу Душанбе. Нині точаться запеклі бої в районі Горного Бадахшану, Тавильдари, на перевалі Карнаг, у напрямку Котлоскої області. Урядові війська з початку чарвія

—Є сили й можливості в уряді і в опозиції. А в людей, що гинуть у нирвовій війні?

ків не було землі. Тапер у цієї землі може стати таджиків. Тому ОТО і її керівництво зайняли тверду позицію: продовження громадянської війни не принесе користі ні опозиції, ні нинішньому режимові, а головне — народам Таджикистану. За роки протидії Режимові ситуація не тільки не

до крайньої межі: економіку республіки повністю зруйнувано, кому пощастило з роботою, не пощастило з платіжною заборгованістю. Залишилися тільки пенсії. І пенсії платилися лише остаточно і повна. До керівних структур увійшли бойовики так званого Народного фронту — бойового загалу революції. До недавнього часу, як ви знаєте, в Україні не було ніякого Народного фронту. Рекетир, що мав кілька студентів за розбіжності. Після перевороту до влади вправлялися люди. Нема гарантій безпеки: після завою соція люди просто бегали виходити з будинку. І люди, які були в Україні, були звичайні люди: про ній ариєства — політики, учні, лікарі, медіки. Особливо переслідують журналістів. За кілька років уніи понад сотворо ваших колег: не сподобалася правда,

Одне слово, керівництво ОТО у грудні 1993 року виступило з ініціативою міждержавних переговорів: ми запропонували вирішувати конфлікти політичним шляхом, а не автоматичним чином.

—Вже відбулося лять раундів цих паравоворів, ала, насильки вiдомо, ба-
жаного ефекту вони не принасли чн ща
не принасли. Що далi?
—На початку липна почнеться черговий

раунд переговорного процесу в Ашгабаті. Керівництво ОТО бачить єдиний вихід із становища: створення Ради національного примирення, куди б увійшли представники всіх регіонів, політичних партій і рухів, національних громад. Ідея Ради національного примирення ґрунтується на таких постулатах: узгодження інтересів усіх груп, а отже, створення коаліційного уряду, що має

ти на передіній фронт — від війни до війни; формування нових структур алаїди, підготовки нового проекту Конституції і т. ін. На нашу думку, тільки так можна досягти консенсусу в цій справі.

— Один момент — дуже важливий! Ми не закликає до пошуків винних. У громадянській війні це даремне, навіть небезпечно зняти, так само як і звинувачення одних переможених, інших переможців. Ми закликаємо до пошуків наслідків і заздалагод наша Батьківщина, наш державний суверенітет, наші права і свободи є священні для нас земля.

— І все ж. Вступаючи у переговори, процес, кожна сторона має бути готова до компромісів, якщо, звичайно, це не стосується принципів, принципів людського гідності. Якими принципами можуть бути ОТО?

Бувало на кожній зустрічі об'єднані радянські та українські інтелектуали, які виступали за демократичні реформи. Вони виступали проти тоталітаризму, який панував в Україні, і за демократичні реформи. Вони виступали за демократичні реформи, які були б на користь українського народу. Вони виступали за демократичні реформи, які були б на користь українського народу.

— На тасяння, що в розгрізуванні татари
...ційській карті бере участь і Росія. Чого не
...хонують, і в Кремлі: адже Таджикистан
...се своєрідні ворота в СНД. Паренестатус
...рештою, а Таджикистані є важливі
...осквив військові об'єкти, які вона тако
...збираться втрачати. В принципі, відомо
...історія сфера російських інтересів: торгівля
...еноса, як самі про це казали, наркотиків
...їх, цінною сировинною. У російських газет
...їх інколи натякають, що навіть втрат
...їх у Таджикистані пов'язані не з захис
...на геополітичних інтересах, а з аби
...їх російським у сфері наркоманізму
...к як оцінюють російську політику в Таджики

[illegible]

Священный Коран наставляє: «...не розійняйтесь, і пам'ятайте милість Аллаха до вас, коли ви були ворогами, а він наблизив вас до серця, і ви стали з його милості братями». Ми молимося, щоб збулася милість Аллаха.

—Хай допоможе вам Бог!

Валентина ПОЛІЩУК,
журналіст

Право сильного — бути добрим

Учора в Ліоні (Франція) завершилися дебати саміт держав-членів «великої сімки», на якому розглянуто ряд економічних і соціальних проблем.

Право сильного — бути добрим, не відмахуватися від проблем, які обіли біди країн, що всіма силами прагнуть вибратися з фінансової скрути. Тому гасло семи наймогутніших держав виробила на цьому стратегічному економічному доповіді відстає країнам.

Вперше у світі «великої сімки» вважалося прем'єр-міністр Росії Віктор Черноміркін — у зв'язку з тим, що Президент Єльцин зайнятий у перевиборчих кампанії.

Одним з головних питань, які розглядали під час зустрічі, була проблема міжнародного тероризму.

Безумовно, гострої її дідала трагедія, що сталася на військовій базі США в Саудівській Аравії: терористичний акт, котрий забрав кілька десятків життів, а сотні людей поклали. Президент США Білл Клінтон заявив, що боротьба з тероризмом буде нещодавно, а вивід дістануть акцій університету покараля.

Схоже, що ці дві проблеми — економічна і міжнародний тероризм — є найбільш чутливими для усіх держав, а сильні світу цього дедалі більше замислюються над їх розв'язанням.

Наталія ФІЛІЩУК, «Голос України»

«СЕРВЕТКА» ДО КАВІ

ЖУРНАЛІСТИ, повідомляючи про чергову поїздку за кордон президента, розповідають, а чим він зустрічається, про що говорить, які документи підписує.
І рідко коли про те, що залишилося за протоколами.

Шкода, бо часом бувають навіть курйозні випадки. Днями до редакції надійшов лист від українця в Бразилії пана Михайла Рубінець. І хоч у цьому листі було трохи більш жовтєвий візит до цієї країни Леоніда Кучми, він розповів про те, що не помітив журналістів.

З нашим Президентом у Бразилії стався маленький «неприємний» випадок. Трапилося це на бенкеті на його честь. За столом поруч сиділи Президент Бразилії Ітмар Франко та Президент України Леонід Кучма. Несподівано у господарів розлилася «протокка», очевидно, не передбачаючи, що мусять робити президент у такому разі). Не довго думуючи, Франко схитнув перший літний папір, який, на щастя, вискочив поруч, і витер ним каву. Як з'ясувалося потім, це була... урочиста промова Леоніда Кучми. І хоча нашою

Президентів, мабуть, довелося похвартувати, що вечеру йі напевне запам'ятав.

Для тих, хто живе далеко від батьківщини, — це лише пав Рубінець, — кожна зустріч зі співвітчизниками, в тім часі за Президентом, завжди плати. Зокрема, українці спеціально до приїзду Кучми абували у місті Куритібі — столиці провінції Парана, де мешкає 80 відсотків української діаспори, — меморіал греко-латинської церкви ім. Св. Архангела Михаїла, давнього і величезного будівельного для священика. Звичайно, Леоніда Кучму запитали урочисто відкрити святиню.

Після офіційних промов всі рушили до театру меморіалу на офіційне відкриття. Ми з друзями, — це пав Рубінець, — також хотіли увійти, але нас, як і багатьох інших, зупинили, бо меморіал узяв був заповнений людьми. Ми стояли у першому ряду і раптом побачили перед собою умішену особу, яка подала мій дружину руку. Це був Президент України. Мого друга, потиснувши руку Президентом, привітала його словами: «Вітасмо Вас, Ескендіє!» Відтак Президент понав руку і мені, до якого а лед-

Не промови: «Слава-слава». Цікаво, що Президент більше пі а ким не вітася.

Щодо цього коменту, то навряд чи Леонід Кучма запам'ятав обличчя людей, яких опамісав свими рукостисканням. А ось родина Рубінець передаватиме цю історію а покоління а покоління. А часом вона обросте деталями і перетвориться на легенду про те, як Президент України вперше привітався а ними.

На змину, на згадку про відкриття меморіалу Другий візиту — доктор Михайло Рубінець, остання праворуч — його дружина Регіна, директор Українського музею.

Оксана ГАЛЬЧЕНКО, журналіст

ЧИ ПЛАЧЕ ХІЛЛАРИ КЛІНТОН?

НАПРИКІНЦІ тижня а Ліоні (Франція) відбулася чергова зустріч глаів держав-членів «великої сімки» — по від, що завжди стає темою першотворних засідань публіцистів. Але цього разу а неї, здається, серйозний конкурент: Біллі дін озвучив про те, що перша леді США а ї по її апіа здійснити поїздку по країнах Центральної а Східної Європи.

Мета цього візиту полягає в тому, щоб підкреслити підтримку Сполученими Штатами країн регіону, які неважно стали на демократичний шлях розвитку. Але, якщо вже бути точним, то перша леді здійснить поїздку на прохання Президента Клінтона. Супроводивши його а Ліон, вона відвідає до Румунії, Польщі, Чеської Республіки, Словаччини, Угорщини, Естонії та Фінляндії.

Хілларі Клінтон виступить у штаб-квартирі ралі «Вільна Європа» у Празі а Ліоні, а також, звернувшись до народів балтійських країн а Естонії, передасть послання Президента народом цього регіону. Пані Клінтон також візьме участь у зустрічах з представниками жіночих і не-

урдових організацій а всіх країнах, які відвідає.

Як стверджує прес-реліз посольства США а Україні, візит першої леді організований для того, щоб привернути увагу світового співтовариства на значний прогрес, якого досягли народи Центральної а Східної Європи у політичній, економічній та соціальній галузях і разом з тим підкреслити проблеми, які це стоять перед ними країнами.

Що ж, Хілларі робить те, що а має робити перша леді Америки підтримку країн, залучає права особи, сімейні цінності, зрештою, уособлює собою жіно. А це завжди собою зразок жіночої мудрості і не жіночої твердості, хоча протитом останнього року йі неперемінна а суспільстві, якразом представництво якого а вона сама. Сувспільства, яке це донесла безмежно задоволенням йі розумом, підприємливості, цілеспрямованості, а нині з такою самою «пестотю» спримує на неї безліч звинувачень а підозр.

За те, що а молодості дозволяла собі дрібну підаткову документи, за намагання управляти чоловіком-президентом. І навіть за те, що вона а собі мала право ти це делі. Шоправда, приємних, але й за це перепало. А диний йі звинуватили в тому, що викликає... дугі йі розмовляє з

ним. Схоже, з духом дружини президента Рузвельта. І такі «новини» інформаційної агентства миттєво передають по цілому світу.

Але Хілларі мусять зносити і пересуду, і звинувачення. Цікаво, а чи плаче вона коли-небудь потайки в подушку?

ТАЄМНЕ ВСЕ-ТАКИ НЕ СТАЛО ЯВНИМ

РОЗСЛІДУВАННЯ вичину, що тривало понад три роки і набуло великого розголосу в Польщі та по її межах, завершене.

До Варшавського воєводського суду а прокуратури надійшли обвинувальний акт у справі про злізке вбивство колишнього голови Ради Міністрів колишньої Польської Народної Республіки Петра Ярошевича та його дружини Аїди. У жалувому обвинуваченні підставного багатовісного глави урядів йі одного а лідерів колишньої Польської Республіки розбитої цетрі зазначили чотирьох дослідників, грабників-рейдистів, повідомляє ІТАР-ТАРС.

Відомого а країні притягнутого діла, поїздка та його дружини, яка ніде а Польщі не мала партнавсяка зв'язка, знайшли мертвими на аласій

вілі Ярошевича і вересня 1992 року. П. Ярошевича катували й задушили, а дружини застрелили, скораствили, мисливською рушницею а багатовіколі господаря булянку.

За твердженнями генеральної прокуратури Польщі, бандикі керували мотивами розграбування й навіть були розчаровані тим, що знайшли в будинку незначну суму грошей.

Проте польську пресу і громадські країни, які були приголомшені тим, що сталоса, й досі будують різноманітні фантастичні припущення щодо цього, такі припущення не задовольняють. Але прокуратура відмовляється повідомити представникам мас-медіа, чи а незаперечний доказ який мабуть підсудних, котрі все авершечують, а сама справа расіє запитаннями, на які досі немає відповіді.

Наприклад, не зрозуміло, чому грабники не зачепили сейф, ключі від якого були поруч. Не ясно, а який причина вони не взяли жодних ювелірних виробів і не торкнулися одягу. Журналісти не розуміють, чому чотирьох «привісних» злодіїв не зажадали авершечки жодного примірника а прекрасного зображення коптовної афрі. Польська преса знову ставить запитання: що вони шукали і по краді? А доки на них немає відповіді, перенаяма більшість полків буде, як й досі, переконана в тому, що вбивство подружжя Ярошевичів мало політичний характер. А якщо в процесі, який, на думку фахівців, сприятиме лише ая опосередковані докази, буде доведено правду чотирьох злодіїв, то це означатиме, що об'єктом крадіжки були якісь «важливі таємні документи».

У Києві «шпиталь» на крилах» прийматиме бідних

ПРЕЗЕНТАЦІЯ «шпиталю на крилах», призначено для надання медичної допомоги малозабезпеченим а США по інших країнах, відбулася а міжнародному аеропорту імені Діалеса.

У просторому фюзеляжі лайнера Ех-101 розміщено три операційні, два стоматологічних кабінети, устаткування для рентгенографії, флюороскопії та інші необхідні обладнання. Поряд — палати для післяопераційного відновлення, які можуть прийняти 12 пацієнтів одночасно.

Шпиталь обслуговує троє лікарів і технічних фахівців а 67 чоловік, повідомляє ІТАР-ТАРС. Створено цій чудово обладнаний шпиталь а ініціативі некомерційної організації «Операція — міжнародне благословення», заснованої американським релігійним проповідником Петом Робертсоном. «Шпиталь на крилах» побуває а Нью-Йорку, Чикаго, Лос-Анджелесі і Далласі, а потім вирушить до Сальвадору і Панамі. У аеросвіт-жоді медикі добровільно працюватимуть а Україні, а потім а Індії а Філіппінах.

Розмова з художником, який багато часу провів на хуторі, але не став національним хуторянином

Еліта, нація, держава

ГОЛОС УКРАЇНИ

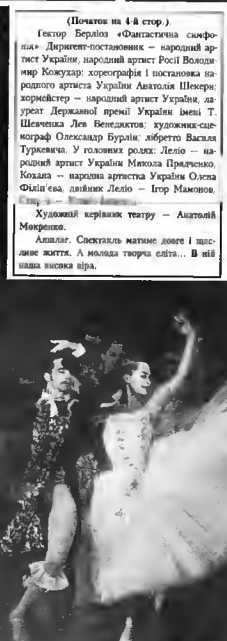
«В тобі щемить моя висока віра...»

(Початок на 4-й стор.)

Генератор Братів «Обнагашена симфонія» Даринген-постановник — народний артист України, народний артист Росії Володимир Кожухар; хореографія і постановка народного артиста України Анатолія Шенеря; диригент — народний артист України, лауреат Державної премії України Іван Т. Шевченко Лев Бенедиктов; художник-сценограф Олександр Бурлін; лібретто Василя Туркенича. У головних ролях: Лелю — народний артист України Микола Пращевський, Кошала — народна артистка України Ольга Філіпова, дивляк Лелю — Ігор Максимов.

Художній керівник театру — Анатолій Москаленко.

Аллах! Спектакль матиме довге і щоденне життя. А молоді творці спілалі... В ній наша висока віра.

Вас реабілітовано, Гавриле Андрійовичу! Сумні нотати про наболіле

Цей документ я отримав старшиною шановної
Олексія Павловича Абамкішвілі, директора
краснодарського музею міста Сітловського, що по-
сичити на рязанському місто річного села Табурища.

Наведо його повністю, мовою оригіналу:

«Справка о реабилитации
Баранца Гаврилы Андреевича, 1891 года рожде-
ния, уроженца села Табурище Новокузнецкого
района Пензенской области, до ареста работал
браковщиком Харьковского завода «Лавармаш»,
проживающего: г. Харьков, Донецкой области, ул.
Сталинская, дом 17. По постановлению тройки
УНКВД по Донецкой области от 15 апреля 1938 г.
за участие в «контрреволюционной» «группе по-
ставческой организации» по ст. 54-11 УК УССР
подвергнут расстрелу, с конфискацией имуще-
ства.

Арестован Харьковским РО НКВД 4 апреля
1938 г., обвиненный по исполнению постановления в
оде не имеется.

Председом Сталинского областного суда 26
июня 1939 г. постановлено тройку УНКВД по
Донецкой области от 15 апреля 1938 г. в отношении
Баранца Г. А. отменить, а дело прекратить за
недостаточностью в его действиях состава пре-
ступлений.

Баранец Гаврилы Андреевича реабилитирован.
В отношении Баранца Г. А. распространяется
действие ст. ст. 43 Закона Украины от
17.09.1991 г. «О реабилитации жертв политичес-
ких репрессий на Украине».

ОТЖЕ, Вас, Гавриле Андрійовичу, слава Богу,
реабілітовано! За недостатком у ваших діях
«составу преступления». І що ріднішу зістку від
якої, шкварчав, серця закохався болем — я прині
бі сьогодні діє міста валю вічного спокою, але де
воно, те святе місце? Де вона, ваша мати? В яку з
траншей, вмістих сивихдівстами наслідів і тмою, ула
ви в кулею в потилиці? Ахже й бездні, цих мотіль
них розів, на дослідних просторах обшарпанованої
імперії, що вже н'їтий рік, як почала в бою.

Вас, Гавриле Андрійовичу, милостиво — заднім
числом — реабілітовано, але нікому вже ні ще ра-
поклади над вашою трагічною долею, ні порадити, що
приваде вас з такої важкої гори над криловою. Дітей у вас
не було, брат і сестри померли, а дружина Ульяна як
так і дгала в домопиту з невідомого району в душі...

Знову і знову перечитую офіційну «справку» з три-
фом «прокуратора Донецької області», і відчуваю —
мовби моромом сипнула поза спину... Ахте трагедія
вона, про яку йдеться тут, розуміваючи, а не поїм-
ку і до кінця — на моїх очах. Мало того, вона, пра-
гелія, рикомом тяжко біла й по мені — майже все
життя, аж до недавнього часу...

Пронув читача набратися терпіння, адже мушу по-
чати здачку.

Намалювала, яка довгою низкою білих малянок
тяглася пошх прибережжю корю, звалася Чорномор-
ським. За переказами, в давні часи старий запорож-
ський козак Чорномор, втрапивши у записаний січ з ор-
динками всіх своїх побратимів, Дніпром піднявся впо-
ву аж до гори «Ластівки», який, мов вселен-
ське чорне ілю якогось затонулого чудовиська, стир-
чав над прибережжю бистринню, і тут, біля підніжжя
порослої дубинкою гори, поставив собі хату, як і за-
початкувала Чорноморська куля.

Ось така ця вулиця — з часу стояла і атака сільсько-
го боярда Високого Яковича Соколова — приємува-
та, під заміпшою солом'яною стріхою, існувало, на-
че стара потерта пахла, на самі очі-вікна.

Та сталося так, що в рік мого появи на світ Божий
а був це, як колись величали його, «незавбаний де-
в'ятилітній» — відомість тій, що дугувала тоді в
дих краях, не минула й нашого об'єкта, і забрала в нас
ненуку. А нас уже було восьмеро. Найменший і я,
що вилупався в колосії...

З дозволу читача наведу — і тут, і далі — рідки з
м'якшого району «Ластівки» до матері у потойбічній
світ», над яким працював останній корі...

... Тебе поклали під хрестом гранітним,
Над шиваремом густілаца імля...

Мене ж, сповнявши, жіночка бездітна
Несла в ней час в свій куток села...

Присидівши до неї, як до матері, чи не набідаючи в
Табурищі бідака, Гаврила Баранца. Самого його,
права, на той час вдова не було — робив у повіті ре-
волюцію. Хата його батьків теж стояла на Чорномор-
ській, але в іншому кутку. Високо, мовби гірко ластів-
ки, приліпавши кони до круглого набірня. Ні горами,
ні сідка. Стара трупа на об'єкті, дні-три винил, куки
кадіння — ото і все багатство. Та це такийшик верста-
т у хаті, на якому Гавриловою мати ткала надлишкові
красиві рязна. З того й жили, бо землі своєї не мали.

Одружився Гаврило на дочці річкового бакенника,
тобто такого ж сільського пролетаря, як і його батьки.
Але жити молодому подружжю було ніде, позаяк
такогого верста, що його вмишав в хаті, налівар
не викинув. То довелося Гаврилові йти в приїми на
Горюлок, як завався вулиця, що простяглася по кам'я-
нистій дніпровій кручі. А завався вона так же відтоді,
як стояла тут козацька загора.

Та от у синадшотому билиннику звеліз штурмом
Зимовий палац, здолавши його оборонців у спідни-
цах. І Гаврило, який перебував на той час в окопах
першої світової, мав усі підстави сказати вслід за відо-
мим поетом: «Моя революція!» А мого прямо з околу
і порпирував рішучим кроком до свого повторного
ревою в містечку Крилові — тині вже не існуючому,
бо опинилося під волюю.

Ой, як же боялася Ульяна, його дружина, що добром
ці служба не скінчиться! То й бігала за сім верст, до
Крилова, бігала чоловіка:

— Голі вже тобі! Холі додому, поки не постріля-
ний. Земельки ж он дали нам, хайнайвотні будемо!...

І таки домоялася свого, вернувшись додому. Шс й не
пішки, а на коні вороному, трофейному. Але земель-
ка, що виділила йому радянська влада, була далеко, а
Дніпро — поруч, і на його бистрині весело вимахува-
ли плічками такі собі симпатичні споруди — сукновальні.

Тут слід сказати, що Табурище було не так село хлі-
боробське, бо степ і справді лесь за горами та долами,
як ремісничо. Воно давня знаме було своїм чинбар-
ми, ткацтвом, сукновальні, кам'ярями — в тусенних
гранітних кар'єрах витесували такі хрести й пам'ятни-
ки, що й далекі за межами свого краю великий пошті
мали. Та чи не найбільше славилось Табурище гонча-
рами. На давній його околиці, у так званий Скубілів,
річкою в якому діври не крутилася гончарний крут.

То Гаврило, ставши під кутом волюю по змаржках
горица на продаж і в такій спосіб розжився на гро-
шенята, та й відкупив половину сукновальні. Маючи в
мій особі, коли я підріс, єдиного помічника, ідальо
ш доволеними селам, зйавра ткане на домашніх верста-
тах сукно і нині замовлюю його до такої підкалки, що в
попівтій з нього чумаріш не пробірав найкращий
мозок.

Ах тут — 29-й рік, колективізація! Незлого думачи-
ка, Гаврило Андрійович видав на гурт усе чисте.

І піло б ти, мамо, думай. Не жалко
було, Гаврило, ставши під кутом волюю по змаржках
горица на продаж і в такій спосіб розжився на гро-
шенята, та й відкупив половину сукновальні. Маючи в
мій особі, коли я підріс, єдиного помічника, ідальо
ш доволеними селам, зйавра ткане на домашніх верста-
тах сукно і нині замовлюю його до такої підкалки, що в
попівтій з нього чумаріш не пробірав найкращий
мозок.

От тільки школа стало вороного...

І він мені промовив:

— Відлеви...

І я ковив ішов у поводу:

Велу і плачу. Плачу і веду...

Бо більшого дружка на все село,
Ніж коник наш, у мене не було...

На дружини, що голосила: «Та як же так, та ми ж
своїми мозками!» — Гаврило Андрійович прикри-
нув.

— Не голоси, ахди не дай покійком! Ти шо, розумні-
йша за товариша Сталіна? Він знає, що робі! А мені он
уже й ніяко знайшли — рахівником у сідралі...

А на нешаста, неволя в село, аж з Росії, прийшов
новий намісник, і я і приїздиве запам'ятав — Ко-
ру...

І почався...

— Та як він проліз на що посаду? Та це ж, розумий
ого, форменний куркуляка! Ах, примазав до радян-
ської влади...

Ахте, як же став сатанського розбою

Одвіку ще не знало Табурище...

Все вибрели! Все понесли з собою — Із хати. Із ко-
мори. Із горнища.

Зняли з гвіздки і ходили старенькі...

І плачу...

І я востанє в школу йти мені?...

Зняли й мене не поклали, ненько, — Лишилися
тільки плача на стіні...

Гоніми старими, Баранці мій

Сидіти подихав. Кули? В якій край?

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

римувавши паспорт, пошкварився, де мов метрика. Він
моторує в село і приїжді, але, як і сілі було нещасті,
моє рідне приїздиві. І тоді він вдав до недовольно-
го — за хабар, тасино, не питачи згоди ні мого, ні
мого батька, роздобув у Харківську шовковцю про усно-
новлення. То й не дивно, що суд визнає його за не-
ді...

Шо ж, простимо Гаврилові Андрійовичу це протрі-
щення. Ахте, арешті-решт, саме ця обставина виявля-
ла мене, студента маківського металтехнікуму,
рятувало...

Нашіше повелася доля з ним самим. Точніше, пове-
лася ті, в чий руках опинилася вона, його страдальни-
ка доля.

Зсері, читачу, увагу: 4 квітня арештували, а вже
15-го — «повернутий расстрелу». Ні співства, ні сулу
ні обвинуваха, ні записники, ні свідки... Усі ці атри-
бути, обов'язкові в усьому цивілізованому світі, у нас
у країні «сенсаторного сталінського закону», заміна-
ла єнаквідеська «тройка». Сам вилупавши якусь мі-
фічну, що й у природі не існує, «контрреволюційно-
культушну повстанську організацію», сам засудува-
вши нічком безвинну людину до страти і сам ж ви-
конувати вирок... Ні, нічого спільного із законами —
і людськими, і божими — це не мало. Бал у нас прав-
ни Сатана...

— За що ж ви його, люди добрі? — зойкнула Улья-
на Андріанівна, коли довів в чорних плашках виводили
чоловіка з покінкутою людським хапучи на вулиці Сталін-
ській, де знайшли вони прихисток. І почула у відпо-
відь:

— Мовчи, бляха, бо ти їдеш ідиш нішамі!

Вона довго ходила до міпінці, але її, як собачку, на-
ді злітали. Вона писала листи в різні установи і — на-
дана дупці! — з істеричним чаклом відповіли... Зер-
нувся і я з проханням зарадити білі. І до кого б ви ду-
мали? До тодішнього наркома фінансів СРСР К. Ф.
Гринька. Чому саме до нього? А я знав, що Гаврило
Андрійович розповідав одного разу про свою зустріч
з ним десятиліття тому.

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

І я востанє в школу йти мені?...

Сергій ВАСИЛЬЧЕНКО, археолог

Алогічна епоха в космічному контексті

ПОЧУВ'Я в автомобі: «Ото дивина — скільки стоїть Україна бороза за незалежність, і все начебто хтось тримає в не муска. А ось вона — так зазналася, кажи ніхто на ній і не чекає».

Незрозуміло. Неабиякливо. Алогічно. Імовірно, епоха у нас йшла чужа — алогічна. І немає в ній жодних запиту, який дивом і де вона, логіка буття... А можливо, слід запитати у неї, хто знає не людську, а кулі бідні в соку — космічну логіку? Два роки тому пішов із життя видатий український мислитель Микола Олександрович Чмиков. Пішов цілком неадекватним політиками-практиками, не адекватним колегами, і в той же час розуміючим нас за своєрідне життя (просив усього сорочка) майже своєю: обдумав усе, що зміг у відпущений йому час, опублікував усе, що вважав за доцільне... І залишив

нам свої повчання всього, що інші відбувають.

У чому, власне, феномен Чмикова? І хто він? Перш за все — не астролог-добуєчка і не добуєчка-фантазер, а глибокий і серйозний вчений. Археолог за освітою, доктор Київського університету імені Тараса Шевченка, почесний професор університету «Києво-Могилянська академія» доктор історичних наук. Ще за студентських мовних літ почав вивчати світові історії народів, і прослідкувати на цій основі космологію людства, став асистентом за прогноміями відносно недалекого майбутнього України і виступав епохи людства. А в кінці життя вивав одну за одною три великі роботи. Це знамениті у нас і нідма за кордоном монографія «Історія змичаста Русь», книжка блискучої, глибоко аналізує грою аналітичного розуму. Як і для студентів вузів «Археологія та стародавня історія України» (у співавтор-

стві з Н. Кравченкою та І. Черпаком), навчальний посібник для вузів «Давня культура». В них — результати двадцятирічної праці, і кожен, хто бачив аналіз, може відійти в тих пробах логіки істинності того, що аналіз дивує і обивателя, і політика своєю начебто алогічністю і хаотичністю.

То в чому ж сенс чмиковських прогномів? Микола Олександрович має всі підстави сказати: і переконано, що древні люди добре знали, що не варті повертати земної історії цілком і повністю виключаючи періодично критично-розривковий планет, які потягують усе Сонячну систему; аналіз психічності цих культур задовільно нам описав хаотичні події у людському суспільстві, які відбуваються на рубежах природно-історичних епох. І співставити ці відомості, що діляться до нас з давніми, з сучасними науковими даними, геологічними, геофізичними

та іншими і можна твердити, що на межі епох руйнуються старі державні структури, і в першу чергу ті, що будували на імперіалістичних засадах. І це все з однією метою: через руйнування творчому космічній катастрофі створити нове суспільство і підняти його на наступний, якісно вищий ступінь розвитку.

Астрономічні розрахунки дозволяють сказати, твердив Чмиков, що в 2015 році має статися глобальна катастрофа до космічної катастрофи, а сучасна епоха, в якій ми живемо, повинна закінчитися в 1996 році.

Микола Олександрович щав, що в наш час багатовимірних державних утворення приречені, і передерка розвал Росії, Чехія — це не каже вона по початку цієї неможливої події, у що не повірять ніякі, асрокучні, жоден росіянин!

Він правий? Чмиков, чи ні? Чи поважає він логіку того, що відбувається? Поживемо побачимо.

Людмила ФІСЮН, «Голос України»

Вийти заміж за іноземця...

УПОСЛОВАЛІ Норвегії в Україні асистент балетки, на якій — стропи і за сцен, написані знаменитим епосом, «Окрім Норвегії» Гіршман, і в кінці кохання Євасветі Прослаєні.

Викін бр'ям пам'яті закохався у київську князівну. Але не мав ані скрабів, ані пошани. І тому покуражувався світом зайшовши політики. Кожен оспівував в достоянні рідках, завоював стропи слави, ми: за проте руська лівина на золотому намисті не мала не хочеш...

Жінок відомої історії закінчили швидко. І Гіршман, ставши королем Норвегії, поривався з київською великою князівкою Ярославом Мудрим.

Звичайно, світ змінився. Але, як і колись, тисячі років тому, дружина іноземця в Україні вродили, праціли, ніжні...

Не раз доводилося чути, що американці, у яких жінки, як свідчить статистика, надто захопилися бізнесом (третина фірм у США належить «прекрасній половині»), ринорваність і харчовими напівфабрикатами, шукають дружин у Україні.

Істина в тому, що ми — ініші. Бо в більшості, хоч як напружувалася часом за грошми, коханням, раскрасами, владою, традиційно зберігалися жінки жіночі якості: спокійно — турбота про сім'ю, а ж не потім — службова кар'єра, дамські салони й розваги.

Такими, певно, й залишилися наважени.

Однак ініші, звичайно, українкам особливо важко. Тому й шукають жіночості за кордоном. Багато, можливо, і для цього достатньо. Міжнародні шлюбні контори навівербії пропонують наречених від американців — до африканців.

... Пошукамо нехоті, 32-річна Ніна змуснена і має сина-підлітка вийшла заміж за іноземця. Познайомилася з ним у Чехії, де кілька місяців працювала за наймом. Після п'ятидні до США від неї майже місяць

не надходили жодної звістки. Уже не знали, що й думати...

Ніна зателефувала і попросила пропустити час, щоб пообідати з чоловіком. Америка — це зовсім інша планета...

Чмиковська жінка брехала до Ніни. Окрім до Києва приїде Стів, з яким познайомилася через московську шлюбну контору. Другою дівчиною Ніні оформляє «візу нареченої».

«Я так втомилася. І хочу трохи змійж; займатися чоловіком, дітями, люмією, собою...», пояснює свій вибір. — Бажаю, щоб ти в цьому стоїла...

За ним, за щастям, сучасна Гірна, спускаючи валізи, поїхала аж у Габон. Тепер у неї — маленька теніска Маша-Жаннет, невеличка світла квартира (бо небагато чоловіків доводиться ще не один рік працювати, щоб заробити на бізнесу) і екзотичне манго, яке росте під вікном.

Нещодавно почула сумну історію про веселу дівчину, яка вийшла заміж за темного мексиканця з Китаю з однієї північної країни. Власний будинок, достатньо грошей... Але через три місяці після їхнього одруження, капітан, замкнув молодшу дружину в надійно замикаючому будинку, напав кувалди на два місяці харчами холодулітими. Тобто на увесь період свого від'їзду. І попросив, щоб замінив за собою дівчину, бо вона тепер його дружина, тобто власність.

Продивившись кілька днів, білошкіра з телівійної передачі дізналася про телефон товариства з окорини, привіт жінки. Ламаного англійською їй хотіло про всяк випадок варту навчити іноземному мові... пояснила, що працює. Місцеві ферменти, такі разом з польськими, викликали бранку з нею. Діопомого і посольства Ніна хотіла, щоб поїхати до матері, довелось навіть трохи обікрати ревінція... Добре, що Ніна не виявилася шлюбівною...

Сергій ПАУКОВ, уфолог

Вони ще нам не представилися

Ні в космосі не спостерігали дано. Та тільки з початком космічних війн стали здійснювати експериментальні пошуки і фізично НЛО. У земних перші зйомки, кінозйомки і відомості, а також свідчення космонавтів.

Однією з перших структур в Україні, що стала займатися на добровільних засадах вивчення НЛО, є Київський науковий центр з рекомендацій керівників Академії наук Української республіканської секції з вивчення аномальних явищ, яку склав відомий учений, академік Г. Писаренко.

Разом з тим, дещо з усього аб не вірять у НЛО, бо вірять їх до сучасних аномальних атмосферних і інших явищ. Але ж в космосі атмосфери немає!

Звернемо до фактів. У серпні 1951 р. американські астронавти з корабля «Дискавері» та «Колумбія» зробили кілька відомості масових прольотів НЛО над Землю.

Фоторобот НЛО зроблено з «Дуна-Обер-4», «Джонні-4», «Джонні-7», та кораблів серії «Аполлон-10, 11, 14, 16» та ін.

Вперше почули про НЛО в космосі з повідомлення Г. Гречес внової 1978 р. після польоту на кораблі «Союз-26». У нього були ще кілька враження про політ, і він хотів поділитися ними з космічними інженерами. Нам'ята, як серйозно він розповідав про оранжескі явища, але летів за космічними кораблем.

А ось фрагмент запису переговорів ЦПТУ з екіпажем станції «Салют-6» — «Союз-Т-4» 5 травня 1981 р.

«Протон» (Коваленко): О 17 год. 33 хв. на віддалі 150—200 км від станції стався яскраво-червоний світ. Я завався фізкультурою і думав, що тривало неслучайно побачу кулю, що яскраво горить і літає майже паралельно напрямку польоту станції. Куля далі набуду протікати форм на зразок диска. Навколо неї почав утворюватися товшений шар серпанку, потім стався похилений вибух з інтервалом у п'ятнадцять. Спочатку вибухнула перша частина тої кулі.

Замовчав (Діп. малюнок). «Зоря» (Росі): Це було вище чи нижче від вас?

«Протон» (Коваленко): Це було на 150 км. Після вибуху протягом 3—5 хвилин залишався білий дим, як після авіаційного манію.

У цей час трапився спеціальний інцидент: збільшення потужності трапляв над загальним тлом Землі. Хмарчати зміни потужності нейтронів показує, що явище не було аеріальним вибухом і не було ніякого вибуху.

Можливо, НЛО становить реальну небезпеку для космічних апаратів і для їх екіпажів.

3 квітня 1975 р. на космонавті «Байконур» стався досить рідкісний випадок. За кілька хвилин до старту корабля «Союз-18» підполковник В. Ізайн помітив над стартовим майданком великий НЛО сірого кольору. Після його розгляду цей об'єкт, ракета почала повільно планувати. Проте змістих рівного польоту вона почала описувати складну траєкторію. Після цього НЛО зник з поля зору. Як і з'ясува-

ли світокуляти. У цей період у ЦПТУ спостерігали обертання навколо космічного корабля невеликого НЛО. Цей НЛО бачили і космонавти М. Маторов. Сам об'єкт був схожий на металевий «вертіль супутника», що яскраво світився біля орбітальної станції.

3 квітня 1975 р. на космонавті «Байконур» стався досить рідкісний випадок. За кілька хвилин до старту корабля «Союз-18» підполковник В. Ізайн помітив над стартовим майданком великий НЛО сірого кольору. Після його розгляду цей об'єкт, ракета почала повільно планувати. Проте змістих рівного польоту вона почала описувати складну траєкторію. Після цього НЛО зник з поля зору. Як і з'ясува-

ли світокуляти. У цей період у ЦПТУ спостерігали обертання навколо космічного корабля невеликого НЛО. Цей НЛО бачили і космонавти М. Маторов. Сам об'єкт був схожий на металевий «вертіль супутника», що яскраво світився біля орбітальної станції.

3 квітня 1975 р. на космонавті «Байконур» стався досить рідкісний випадок. За кілька хвилин до старту корабля «Союз-18» підполковник В. Ізайн помітив над стартовим майданком великий НЛО сірого кольору. Після його розгляду цей об'єкт, ракета почала повільно планувати. Проте змістих рівного польоту вона почала описувати складну траєкторію. Після цього НЛО зник з поля зору. Як і з'ясува-

ли світокуляти. У цей період у ЦПТУ спостерігали обертання навколо космічного корабля невеликого НЛО. Цей НЛО бачили і космонавти М. Маторов. Сам об'єкт був схожий на металевий «вертіль супутника», що яскраво світився біля орбітальної станції.

3 квітня 1975 р. на космонавті «Байконур» стався досить рідкісний випадок. За кілька хвилин до старту корабля «Союз-18» підполковник В. Ізайн помітив над стартовим майданком великий НЛО сірого кольору. Після його розгляду цей об'єкт, ракета почала повільно планувати. Проте змістих рівного польоту вона почала описувати складну траєкторію. Після цього НЛО зник з поля зору. Як і з'ясува-

Окрім космічній НЛО дехто із фахівців по-являє з НЛО. Такі перші серйозні відправлення були під час розслідування першого міжпланетного зонду «Вояджер-2» у березні 1989 р. У цей період активність НЛО була особливо високою. В поле зору американського секторного космічного обсерваторія «Спектр» «ока», навішеного на лінії Каноту, за час падіння НЛО, який вони прозвали «літаючий вокалука».

Генерал-полковник Вітвічов нещодавно про екстремальну ситуацію, що склалася в липні 1983 р. у підполковника йому військи протикосмічного обсерваторія «Спектр».

За інформацією з борту штучного супутника Землі на командному пункті космічної системи було оформлено інформацію про небезпечну масову старт ракети з території США. В ході розслідування було висувано версії: під час різкого переходу космічного апарату з освітлюючого сервісних в тілі стався збій у бортовій ЕОМ з наступним відключенням навігаційного сигналу, що змусило вважати інспіраційно.

Проводили уфологічний аналіз цієї ситуації, мали припустити, що збій у бортовій ЕОМ супутника міг бути викликаний впливом НЛО, який пролітав поблизу.

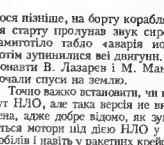
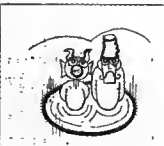
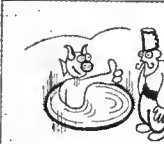
Вірально, що українські військові робили спроби вивчення НЛО, про що навіршилі правду 1990 р. в подіях у пресі інженерів Головного інженерного центру Збройних Сил України полковник Ю. Луїнов, координатор чл. відомої навігації міністра оборони.

На закінчення зупинимо на найважливішому факті. Наприкінці 1980-х по українському телебаченню було показано фрагменти відеозаписів «притяги в космосі з американським кораблем «Колумбія» та італійським супутником «Колумбія» був викликаний зупинитися над територією України. Несподівано стався розрив траса, після чого супутник вільно заглобував. Астронавти досі вивчали в НАСА, що не мають жодної версії про причини притяги.

Проте уфологам добре відомо, що НЛО ніколи не викликають специфічних форм, але часом надіють за допомогою досягти кілометрів, при цьому вони, як правило, мають деяку швидкість, через що не рідкісні явища навіршилі «вертіль супутника». Все такий промінь і не розбитий бізнесовий лінз. Так, на екрані телевізора добре видно променевий вертикальний куст, що повільно пересувається в бік супутника.

Якщо бачили, у тому числі астронавти «Колумбія» та фахівці НАСА, можуть це легко перекласти, перекладаючи на мову фізики, на відомості апаратури, із застосуванням «сторка». Якщо припущення підтвердиться, то це буде однієї із найсенсаційніших відомостей з НЛО, зниклих у космосі.

Малюнки Володимира ВАСЬКОУКІВА.

Жарт номера

Мал. Анатолія КАЗАНСЬКОГО.

● Не чіпайте об'єктивність! Наб'є морду!

Олександр ПАСТУХ.

Вова сидів на лавці

Вова сидів на лавці біля будинку. Йому було якесь недобре після того, що сталося в житті... А тут ще ця палиця.

Ведка, зловивши палиця лежала, пригнута до стіни. Непокій да воя кого.

— Що це за палиця? — думав Вова.

— Як ось дивна, непомірно товста, на кінець відшліфована часом. Мабуть, якщо такою тархутиш, ніщо не відстанеш.

Несквса тривога не давала думати про своє.

— Не до добра це. Хто її ніг тут поклавши? І навіщо? Можє, якійсь ювілей поклав іще й не було нічого, щоб не спричинити підозр. Лежати, справді, хитро й зручно.

Тільки цього мені не вистачало, — споминався іще горшки страхи Вова.

— Ні, я тут її під чону. Кому я потрібний? І за що? Й нікому нічого не зробив. Можє, це просто садист якийсь? Йому

все одно ког... Ні, садист, він, як правило, вже ходити з палицею. А може, я все це іфантазуюна, нєна ніякого військ... Лежати просто палиця.

Та це його не заспокоїло.

— Ні, не може така ПАЛИЦА лежати просто так... А втім, простіше зинути її у киці, і цин запобігти. Отак і зроблю.

Вова нахилився, щоб покінчити з цим...

Та тут-таки в темноті нічної тиші почувся кроки, що наближалися.

— Не встиг! Що робити? Хотів був уже зовсім близько. Вова похолод. І раптом, як це й бувало, його освітлю!

Вова різко схопив палицю і одним ударом... Злощолучу палицю викинув у куці і тільки після цього остаточно заспокоївся і почав думати про своє.

Анатолія КАЗАНСЬКИЙ.

Пародія

**Хоч в Одесі це мертвий сезон,
або Мій кланч і бич**

Я не можу без тебе, море,
Як не можучь без неба зорі.
Я без моря Одеси не мислю,
Як не мислю життя без кохання.

Петро ОСАДЧУК,
народний депутат України.
3 вірша «Віщаний кланч моря».

Я без моря Одеси не мислю,
Тож її полюбити резон,
Я до неї приречусь — тільки свисни,
Та в Одесі це «мертвий» сезон.
І тому у парламенті кину —
Можє ж, приймем найбільший закон.
Зал засідань, як море, хвилюється,
Бо про світ торішній турбується.
Я до залу вітаюся: Здрастуй!
І благаю: Даруй мені тишу...
Але той лементує гучніше,
Як завждя, томійний і зубастий.
Синє море — це вічний кланч,
А парламент — і кланч, і бич...

Я не можу прожити без нього,
Як без хвилі і пляжу морського.
Як ревує і ніжно в्रोште
Море вчить, як адолати саганітві.
Жаль, не ножу до моря поранити,
Бо й в Одесі це «мертвий» сезон.
Перепрошую — жде мікрофон...

Володимир СЕМЕНКО.

Полтава.

Він горіє, він

(Міні-сценарій)

І. «На» чи «за»?

Хрошия: Тінькою Вало,

визначи несе до себе.

Тіота Вало: А що ти ро-

битимеш у мене?

Хрошия: Вдєнь охоро-

нятиму домінуку від рекет-

арів, а ввечері твоїм оука-

м казка розповідатиму,

а як помеш — на помин-

ки за стію...

Тіота Вало: Ти хочеш

сказати «на стію»?

Хрошия: Ні. На столі ти в

своїй торшій лежатиш.

Тіота Вало: А за рекетир-

я як ти упорашеш? Вони ж

такі страшні і з пістолета-

ми...

Хрошия: А я вершатиму

весь день. Прийдуть вони

наш грабувати, почують

гаул і подумують, що тут

уже праймо інша банда. Та й

підуть, вирішимо, що цю

сферу впливу вже зайнято.

Тіота Вало: Добре. Ти

мене майже змовив. А казки

як ти розповідатимеш?

Хрошия: О, казку я знаю

багато! Її усі страшні: про

класову боротьбу, про дик-

татору пролетаріату, про не-

реформу гітлові революції,

про будинність комунізму,

РЕКОМЕНДАЦІЇ

— Диплює я на тебе, См-

лорчук, і думаю: інакше, ти

хочеш доброго заробити?!

— Як у волу дивились —

звичайно, хоту!

— Можу тобі допомогти —

дати кілька хорисних реко-

мендацій. Скільки ти бажав

заниматись?

— Хоча б долари 50!

— Не сміши мене, Силор-

чук, хіба це гроші?

— Дивчися: для когел.

Гараз, тої сотню. Можна?

— І це не гроші! Сотню ти

можеш отримувати і на річ-

новою замовку, якщо, звичай-

но, будеш реїсню своє неада-

но?!

— А дієтні долари можна?

— Запросто. Кийай роботу

по класову боротьбу, про дик-

татору пролетаріату, про не-

реформу гітлові революції,

про будинність комунізму,

або...

— А триста?

— Раз плонуйт! Тільки

торгувати ти вже повинен

бути жувальною гумкою та «спі-

керсам» а, скажмо, віско-

технікою.

Вкручуємо лампочки!

Я трюкнув дверима цієї зарипа-

ної установи, де щойно знехтували

мої організаторські здібності, і по-

добір побрів вулицею. То вже була

шоста контора, яка щедором

показала мені в чутливий луп, на-

якоку, бумімо не здатен творю

працювати за галопівного ринку. Це

ще як розумити творчість, шановні!

Лу і бану, як настрій мене мо-

дні з п'ябним оком. Літар світит,

мов стоп-сигнал. Я зупинився.

— Приліпий! — мовлю співчу-

тливо.

Задрипаний! — каже парубчата

у тоні мої вичиничі настроєної ду-

ші... Знехтуван організаторські

здібності...

Це сказаво було шілкою під мій

зіпсований настрій.

— О, геть як у мене! Тоді ходімо

й скропимо душу!

Завернулі до найближчого кафе і

випили з кіншею усе, що в нас

знайшлося. Спорозивили питво, я

меланхолічно впау у розпач і засу-

мував на горюшаний житям-бут-

тям. А новий знайомий чинився

бальшоватий, блискаючи від випи-

того уже не одним, а двома стоп-

сигналами:

— Не дрейфуй! Давай створимо

якесь підприємство! Захвилю!

Тепер ти підприємство розвелоса —

газети не встигають списки публіку-

вати.

— Чудова думка! — погоджуюся,

вигратиш спонси розпачу.

А морди не мають?

— Скільки ти їм морди!

— Тоді давай. Але як підприєм-

ство створимо?

— Та будь-яке: спільне, акціонер-

не, закритою типу, відкритою, з об-

меженою відповідальністю чи без-

меженою... Хіба й мало?

— І що ж ми робитимемо?

— Та будь-що!

— А все-таки?

— Хоча б закручувати лампоч-

ки...

Підприємство із закручування

лампочок... Побий мене депутат,

звучить!

— Лише б кредит вибити, а далі

— діло закрутиться.

— Таки закрутитись! — повеселів я.

Уже наступного дня ми виготови-

ли у знайомого правця листку і ро-

зписали робочі послання у найви-

східні фірми й установи. Хай ти

проваляйся! Два банки відразу зго-

досилили намати нам кредити під

проценти, що два десятки установ

пристали на умови співпрацюван-

ня. Щоправда, жоден суб'єкт не заба-

жав, щоб ми вкручували їм лампоч-

ки, проте задовго пропонували нам

двосторонній операції стосовно упу-

сування, засполювання, утрасання,

випакування, перекачування, шта-

белювання, укладання, пересилан-

ня, досилання і ще добрий дожили

і посередницьких і бартерних угод —

аж до розсудування та протіворівня-

ння вояни.

Ми прищиплювали печатки в папе-

рах усім, чий імєна знайшли у спис-

ку новоявлених партієрів, відкрили

у банку рахунок, а вже за тиждень

номері бесідували у ресторанах, мі-

ркуючи над міністерств долі. Спо-

рознивши своє питво, я чомусь

пригадав недавній приятелів стоп-

сигнали, від якого нараз впау у роз-

пач і безпротисто засмуван.

— Що, як нам засвітит в'язни-

ца?

— Скільки ти їм в'язниці! — про-

стодуючи мовив партієр.

— Усе ж так!

— Щось та придуємомо. Хіба у

в'язниці мало роботи?

— Побий мене депутат, але якої

саме?

— Та будь-якої! Лампочки закру-

чуватимемо!

І довго обміжковував ісперсичну

думку, опірає так до кінця й не

спромівся зрозуміти, а тому кра-

дливо попросив деталізувати її

побінну суть.

— Кому — вкручуватимемо?

— Та хоча б на початковий тор-

м! А морди не мають?

— Обре-

жно відкину я.

— Скільки ти їм морди!

Самедай ПІПНІН.

Висівки

● Точка перегину перейшла в рису

близькості.

● Скільки треба розділити мужик

току зору, щоб мати власну думку?

● Чим більше наїля, але скільки

розділять будуть присутні на її по-

хороші!

● Скільки номер оздоровлення в еко-

номній спорті на порозі — так мож-

на і б простудитися.

● Якщо б ми знайшли те, що загуби-

ли, нам і мучати було б нічого.

В'єчеслав НАЛЬЦОВ.

2. Секс-бомба

Степанка: Хрошию, що

сталося з нашою Каркушою?

Вона пошла в магазин їванні

ні. І гроші в неї яким не на-

ші.

Хрошия: Це, Степанко,

тому, що вона шовчерла до

того самого дітас. Та й ізоземіт

з паутою непає.

Степанка: А навіщо Кар-

куша цьому ізоземіт?

Хрошия: Дурини ти, Сте-

панко. Вона до папути йд-

лає.

Степанка: А, я зрозумів.

Я про не навіть фізич бачив.

Тільки там жінка була, а не

Каркуша. А називається не

про безладове сусні-

ляство. Я знав всі казки ді-

тас. Карла, дідуса Фідрі-

ха, дідуса Володі, дідуса

Йосина, дідуса Микити і ді-

дуса Льюн...

секс-бізнес. Адже ж це не-

правильно, Хрошию?

Хрошия: Неправильно,

Степанко.

Степанка: Давай-но твої

Вай розповімо.

Хрошия: Що ти, Степа-

Вас реабілітовано, Гавриле Андроновичу!

(Початок на 10-й стор.)

...Тринадцять час я обіймав на Донеччині поодинокі спотухні коріння обласної письменницької організації, а потім — головного редактора журналу «Донбас». А нажити на цій службі несправу — дуже легко...

...От одного разу — це істелістична рана — пришло в редакції поет-початківець і пропонує надрукувати в часописі його листування з В. Сосорою. А згодом воно до того, що молодий умишляв славетного майстра поезії перекласти його російські вірші українською, а той відмовився, що не має змоги, погано почувався. А що Володимир Миколайович, як відомо, був людиною серця, добра, то не обійшлося і без коментарів на адресу прохача. Листи літературно-поетичного значення не мали ніякого, звісно, надруковані не були, хоч як люто скрегзав зубами «молодий талант».

...І от минає рік і раптом дізнаюся: по мисту пропозова чутка, та ще ж і яка! Нібито я — не хто інший, як син куракуле, репресованого ворога народу. Свідомо лишався на окупований територію, співробітничав із гітлерівцями, а тепер перекохуюся від каральних органів під чужим прізвиськом. «Ще й «спішок» пішов по рукаві: «Мой талант не отрицается — он служил при немцах полководцем».

Звинувачення були такі безпідставні й безглузді, що я спочатку й уваги особливий не звернув. (Адже йшлося про того, хто вже на другий день війни виступив у гасеті з віршем «Он просчитался. Гитлер укробовився, побився».)

...І ось — сьогодні буде смерть! Про те, що, будучи шведом другої групи і опинившись — не зі своєї волі — у ворожому штурмі, брав посильну участь у підпільно-патріотичній роботі серед населення, я й у вісім років повинен був дізнатися до паргії. До речі, чи не паргій — сьогодні буде смерть! Про те, що, будучи шведом другої групи і опинившись — не зі своєї волі — у ворожому штурмі, брав посильну участь у підпільно-патріотичній роботі серед населення, я й у вісім років повинен був дізнатися до паргії. До речі, чи не паргій — сьогодні буде смерть!

...Звинувачення були такі безпідставні й безглузді, що я спочатку й уваги особливий не звернув. (Адже йшлося про того, хто вже на другий день війни виступив у гасеті з віршем «Он просчитался. Гитлер укробовився, побився».)

зостатися на окупований територію. Ах, який же я був наївний, повіривши старому присяго, що у брехні короткі ноги! Минав час, і я делати частіше почав наражатися на погані, сповнені недовіри, плісари, відчуженості або й відвертій зневаги. Мене почали сторонитися навіть люди, які, зазвичай, б мене добре знали і яких я вважав своїми друзями.

Нарешті, анонімного населення було виключити його з паргії, а я подаю заяву до суду.

Ах, раптом — дзвінок із Москви, з «Правди»!

— Ну що ви, товариші! Он же наш автор! Ми расцениваем, что как тонение на расистах!

І рапком спос рішення скасував, а суддя — за наказом «згорі» — у позоні мене відмовив. Поправив, обком усе ж таки відмовив, і наклепник прикусив язика. Але ж «моя» усе зробив свою справу! Аж про те, що його, автора, плісари анонимно, викриво і хоч якось покларано, знали охочі, а тепогос, що Віктор Сосорова — зовсім не та людина, за яку він себе видає, розкопався, мов коза на волю, ширше й ширше.

У республіканському видавничому «Центрі» мою збірку віднесли до плану, в журналі «Радуга» повернули рукописі нарисів, які ще недавно високо пошанували, і мовби у віт пласкули.

— Говорят, ви скомпрометировали себя...

А олин з керівників працівників Спілки письменників, який, до речі, давно і добре знав мене, спитав, відомоку й біт покладі: «А ти дозволено виступати через Бюро пропаганди?»

Дихати ставало ниним. Мовби опинився в беззвучному просторі. Не знаю, як вийшов.

Ось така вона булава — чи й далі била? — хвостатю і смертельно небезпечною — комета на ім'я Наклеп...

3 ПОШТИ

МОГО МОГЛО СТАТИ ІНШЕ!

Через вашу газету хочу запитати відповідальних працівників з Мінчорного: як таке могло статися? А суть ось у чому.

Я — багаторічна мати, маю п'ятьох дітей, живемо в зоні обов'язкового відселення, чоловік — «афганець». Про матеріальне становище писати не буду, всім іншим тяжко. Але коли випала нагода оздоровити дитину в Італію, ми зрадили. Це звичку почали готувати документи. Сказали їм треба було зібрати — це жаж. І ось першого червня спорядили дитину в дорогу, заехали в Нарочині, і група дітей, що мали їхати до Італії, автобусом вирушила в суцільно дерапу Білорусь, до Гомеля, а вже звідти спієрсами їх мали доставити до Італії.

Випововальною за від'їзду і супроводжуючого дітей до Італії була заступник голови райдержадміністрації Г. В. Корініна. Маючи владу в даному випадку, пани Корініна замість своїх дитини пошляки в літак свого небуго Н. Казмірчук, мати якого — двоюрідна сестра Корініної, прапорець заводу «Народним» відселення. Оврульком молочно-консервного заводу. Документи на неї готували тасмо. Коли йшла пошляка на автобус у Нарочині, то зачитували прізвища всіх, хто має їхати, прізвище Казмірчук там не значилося. (До речі, небуго вже оздоровлювався в Санаторії, Трускавці, має їхати до Німеччини). А коли зачитували прізвища всіх, хто має їхати, прізвище Казмірчук там не було вже названо. І моя десятирічна дитина заціпила в Гомельському аеропорту саву, натризлово.

Ніхто із супроводжуючих працівників (у тому числі й пани Корініна), працівників міліції, риниво не пошлякавши, чому стоить і пласкі дитина, коли всі діти вже ссали в літаку! І тільки мелестора, котра супроводжувала дітей, випадково впізнала мою дитину, і на другий день у машині швидкою допомогою її привезли додому.

Реклама

EURO-TRANS LTD

(Германия)

Поношенная одежда

Прямые поставки из Западной Германии

Тел.: в Германию: (8-10-49-5811) 71907;

мобильный тел.: (8-10-49) 12137563.

Представитель в Ленин:

Тел.: (8-10-37020) 4741, 51122.

Факс: (8-10-37020) 52578.

Приватне мале науково-виробниче підприємство «Довіра», зареєстроване рішенням Староміського райвиконкому від 10.06.92 р. за № 131, повідомляє про свою ліквідацію.

Ліквідаційна комісія приймає претензії кредиторів за адресою: Вінниця, вул. А. Бучми, 57, протягом місяця.

Уведомление о проведении собрания акционеров АО «Фармак»

24 июля 1996 г. в 14.30 по приглашению конференции, зале по адресу: 25-0072, Киев, 1-й Бридский состоится собрание акционеров с повесткой дня:

1. Отчет правления об итогах финансово-хозяйственной деятельности за I полугодие 1996 года.

2. Разное.

Регистрация акционеров будет проведена 23 июля с 14.00 до 17.00 и 24 июля с 10.00 до 12.00.

Арбитражный суд Луганской области (348016, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3а) по заявлению АК АПБ «Украина» возбудил дело № 102/10-96 по признанию банкротом Харьково-Фрунзювского совместного предприятия «Арес-Луганск» (юридический адрес: 348000, Луганск, ул. 30 лет Победы, 1-а; р/счет № 002468060 в Луганской дирекции АК АПБ «Украина», МФО 3698).

Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Украинская
Мобильная
Связь

UMC

Ukrainian
Mobile
Communications

Сообщение для абонентов «УМС»

С 1 июля 1996 года «Украинская мобильная связь» вводит новые тарифы взамен существующих.

Предлагаются три ценовых пакета: «Экономный», «Стандартный», «Бизнес». Выбор того или иного пакета зависит от интенсивности пользования мобильным телефоном.

Все абоненты «УМС», не заявившие об избрании какого-либо пакета, автоматически попадают в «экономную» систему оплаты, но при желании, могут изменить свой выбор, заполнив соответствующее заявление.

При оптимальном выборе ценового пакета Вы сможете сэкономить до 30% своих расходов.

Подорожности по тел.: 517-28-38, 290-49-46

РЕАЛІЗУЕМО

мінта, оседеці, скумбрію, свіжкоморожені, солоні, копчені, риби консерв та інші рибопродукти.

Тел.: (044) 416-52-65,
212-85-68, 229-31-41
Факс 229-47-66

Арбитражный суд Луганской области (348016, Луганск, пл. Героев ВОВ, 3-а) возбудил дело № 102/10-96 по признанию банкротом АК АПБ «Украина» (юридический адрес: Луганск, пер. Мирный, 1), счет № 0005561419 в Луганской дирекции АК АПБ «Украина», МФО 304898).

Заявления кредиторов и возможных санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбитражный суд Харьковской области (ул. Сумская, 64) возбудил дело о банкротстве:

1. Дело № 1322/7-54 на ООО фирма «ХУМБ» (Харьков, пр. Гагарина, 17а, р/счет № 000467675 в Харьковском ПСБ-11).

2. Дело № 6-1321/7-54 на ПК «Опра-9» (Харьков, пер. Плещинский, 10, р/счет № 461921 АКБ «Курсовбанк»).

Заявления кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования данного объявления.

Арбитражный суд Днепропетровской области (320004, Днепропетровск, пр. Кавказа, 1) возбудило дело 32-196 от 5.12.1995 года по признанию банкротом украинского-израильского акционерного общества закрытого типа страхового компания «Система резервных фондов» (Днепропетровск, пр. К. Маркса, 64) р/счетный счет 1467162 МФО 305697 «Лесбанк, Закарпатский АКБ Украины».

Претензии кредиторов и заявления санаторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

